

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכ"ב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

ג'יו"ן מס' 801
פרשת ויקרא תשפ"ג

הדלקת נרות			
רית	אמת	ניסוח	שבת
20:10	19:29	18:17	ירושלים
20:08	19:31	18:34	תל-אביב
20:09	19:31	18:27	חיפה
20:10	19:31	18:35	באר שבע

דבר ראש הישיבה

ענווה

משה רבינו היה סמל הענווה • ולכן זכה שהתורה תינתן על ידו • בחטא העגל היה חשש לענוותנותו • ובשבירת הלוחות סר החשש • ולמעשה: איך נזכה לענווה?

ענווה ושפלות. ומשה רבינו ירד ושב את הלוחות, ובכך עשה מעשה גרוע יותר מעם ישראל, כמו אדם שקורע ספר תורה. ומסביר המוכיח מפולגא שאלן שיבא אותו ה' ואמר "ישר כח ששיברת", כלומר עכשיו אתה שוב בענווה ושפלות ומרגיש גרוע יותר מכולם, עכשיו אפשר להיות גרוע שלא תיפול חלילה לגאווה.

לא רואים בחוץ

רבינו כותב שמידת הענווה היא המידה הטובה ביותר מכל המידות טובות, וכך כבר מובא באגרת הרמב"ן. עוד מובא בליקוטי מוה"ר (תורה ו' שצריכים להעלות את הכבוד לשרשו, כי כל כבוד שאדם מקבל בעולם הזה עתיד ליתן על כך את הדין לעתיד לבוא.

הענווה היא יותר גבוהה מהרבה מצוות בהם רואים בחיצוניות היכן אדם נמצא, אבל ענווה זה דבר ששייך ללב שלא רואים בחיצוניות, ולכן זו עבודה יותר קשה.

זה לא אני

במהות מידת הענווה צריך לפרש הרבה, ויסוד הדבר הוא שצריכים לדעת שכל מה שאנו עושים זה ה' מזכה אותנו לעשות. לפעמים אנו אומרים "זכיתי במצווה מסוימת", אבל יותר מדויק לומר "ה' זיכה אותי", כי באמת אנו לא עושים כלום, והכל ה' עושה. לכן משה היה אומר מדוע אתם מתלוננים עליי, "לא עלינו תלונותיכם כי על ה'", כי משה ידע שהכל זה ה', אנחנו לא עושים כלום, הכל ה' עושה.

הכשרון שיש לאדם הוא מה', הכל ממנו. אדם שהוא יותר מוכשר מהשני זה כמו העומד על בניין גבוה ולכן הוא רואה שהוא יותר גבוה מהשני, אבל באמת מצד עצמו אין שום הבדל ביניהם בגובה, פשוט ה' שם אותו על בניין. איך אפשר להגיע ל"איני"? רק אם אדם יודע שהכל זה מה'. איך בא לאדם ענווה? שיועד שהכל זה ה', וזה לא הוא, אם יש לו גאווה חושב שזה הוא.

התם בסיפורי מעשיות ידע את מעלתו, ידע שהוא תם וזו מעלה גדולה ואף סיפר לחכם על מעלת התמימות שלו, אך זה לא היה מגאווה, כמו שמשה רבינו יכל לכתוב על עצמו בתורה שהיה ענו יותר מכל האדם, הוא ידע את הדרגה הגבוהה שלו, אך ידע בבירור שהכל מהשם ולא ממנו.

תורה ניתנת רק למי שהוא שפל וענו, למי שעושה עצמו קטן באמת, כמו שכתוב בגמרא (תענית ז, א) שדברי תורה הם כמים שמניחים את המקום הגבוה והולכים רק למקום הנמוך.

ולכן הילדים מתחילים את החומש בויקרא, כי ילדים קטנים הם בחנינת זעיר, והתורה ניתנת למי שהוא זעיר וענו באמת. ולכן רומזת האל"ף הקטנה של "ויקרא", כי בגלל הענווה של משה הוא כתב ויקרא עם א' קטנה, ואת הדיו שנשאר מהא' הקטנה שם הקב"ה למשה על פניו ומזה קרן עור פניו.

רק על ידי ענווה ניתן לזכות לכתרה של תורה, התורה מתקיימת רק במי שמקטין את עצמו. וגם מה שנאמר במשנה (אבות פ"ד מ"א) "איזהו חכם הלומד מכל אדם", זו גם כן בחינת ענווה.

ומובא בליקוטי הלכות (הלכות ערלה הלכה ה'): וכלל כל המדות רעות כלולים בגאות שהוא עבודה זרה, שהוא ההפך מהתורה שעקרה ענווה, בחינת אין, כי כלל כל התורה הוא לבטל עצמו בתכלית הבטול עד שיהיה נכלל באין סוף, וגאות הוא ההפך מזה". דהיינו שעיקר התורה זו ענווה, כלליות התורה היא לבטל את עצמו עד שיהיה כלול ב"אין" ולזכות על ידי כך לענווה, צריך לצאת מהגאווה לבחינת אין.

לך רד!

משה רבינו היה סמל הענווה, הוא תמיד אמר "ונחנו מה", אני שום דבר. כאשר ה' ביקש ממנו להוציא את ישראל ממצרים הוא אמר "שלח נא ביד תשלח", כל אחד יותר ראוי ממני. ככה אדם צריך להרגיש שכל אחד יותר ראוי ממנו. ולכן משה זכה שהתורה ניתנת על ידו, בזכות גודל ענוותנותו, כי כאשר אדם ממעט בכבוד עצמו הוא זוכה להתקרב לה'.

כשחטאו ישראל בעגל היה חשש שכביכול משה יאבד את הענווה שלו, מאחר ועם ישראל ירדו מאוד ממדרגתם והוא כבר לא כ"כ יכול להחזיק את עצמו כשפל מהם. אומר המוכיח מפולגא (מובא ב"תשואות חן" פרשת בא), שלכן ה' אמר למשה "לך רד", תרד מהמדרגה שלך למקום נמוך יותר, כי עכשיו נודע לך שכל העם חטאו בעגל ואתה יכול ליפול לגאווה שאתה טוב יותר מהם, לכן תרד ממקומך כדי שתמשיך להישאר עם

כולל ערב פסח

אנא השתתפו בעזרה בחלוקה הגדולה של 'קמחא דפסחא' לאברכים מתמידים בכולל 'נחלי נצח' המשתתפים בלימוד כרגיל בימי בין הזמנים.

עלות החזקת סל למשפחה כ- 850 ש"ח

לתרומות: 053-31-25231

מיוחדותו של הרצון

הרצון העז שאחזו הניע וגייס את כל כוחותיו הספונים בתוכו על מנת לגולל את האבן מעל פי הבאר. לא כוח פיזי, אלא כוח הרצון החזק מכל. וכך דייק גם הפייטן בתפילת גשם: "יחד לב – וגל אבן מעל פי באר מים"; בזכות כח הרצון שבלב הוא הצליח לנצל את כוחותיו למען המטרה שלפניו.

ה"מי השלוח" מאזביצא זצ"ל כתב בפרשתנו (ד"ה אל פתח): אם יש לאדם רצון ומחשבה טובה – הוא מיד לפני ה'! ומוסיף, שהכל רק מצד המחשבה, אבל הגוף יכול בקלות לשכוח את הרצון הטוב, לכן יש להביא את הרצון לידי מעשה, כדי שיתקיים אצלו. וזה הפירוש "יקריב אתו לרצונו לפני ה'", גם אם הוא רוצה – עליו להכניס את רצונו במעשה.

מרגש מאוד מה שכתב מוהרנ"ת בליקוטי הלכות (או"ח נטילת ידים לסעודה הלכה ו' אות מ"ו): ועתה בא וראה זה מצאתי במדרש בחזקת שיר השירים מגדול מעלת הרצון... וזה לשון המדרש (קפיטל ו' פסוק ד'): "יפה את רעיתי כתרצה" – כשאת רוצה, כד את בעיה לית את צריכה בעיה מכלום, מילף מכלום, מי אמר להם להביא עגלות בקר לטעון המשכן? לא, מהון ובהון וכו' עכ"ל [המדרש]. שים לבך היטב לכל דיבור מדיבוירי המדרש הקדוש הזה, כמה הוא מפליג במעלות הרצון דקדושה של ישראל עם קדוש, שכשרוצים באמת רצונות דקדושה להתקרב לה' יתברך, אינם צריכים עוד לבקש משום אדם וללמוד ממנו, רק "הרצון" בעצמו יודיע לו מה לעשות!

כמו לטיול

ואת זה יש להסביר לצעירים בתחילת דרכם, מהו כוחו ומסוגלותו העצומה של הרצון. אין ילד שלא יכול, יש ילד שלא רוצה! הילד אומר שהוא לא יכול לקום מוקדם לחיידר, לא יכול להתארגן לבד, והנה מגיע יום של טיול והפלא ופלא: הוא הקדים לקום לפני ההורים, התלבש והתארגן הכל לבד! מה קרה? הוא ידע שהטיול יעשה לו טוב, חוויה נעימה, וכך נדלק אצלו הרצון.

כך עליו לפעול: לגרום לילד ליהנות ולרצות ליהנות מלימוד התורה ממעשים טובים, וכך ירוץ הילד גם לתורה ותפילה – אולי אפילו באותה רמה או יותר מאשר הוא רץ לממתק טעים... בהצלחה!

תוב בפרשתנו "אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצונו לפני ה'" (ויקרא א, ג). מהי ההוספה "לרצונו", שלכאורה מיותרת? הרי מדובר באדם שהחליט מעצמו להביא קרבן, וזאת שהוא רוצה לזכות להביא קרבנו לה'!

ובכלל: מהו המושג רצון, ומהו טמון בכוח הרצון שמשפיע לתוצאה וליעד? עד כמה חשוב כוח הרצון של הילד הניצב לפנינו? ובעיקר: איך מדליקים רצון?

לא תליין אלא ברעותא

התשובה לשאלות הללו מפתיעה: כלונו בני אדם, ומשכך כלונו נבראו עם כוח עוצמתי פנימי שהבורא השכין בתוכנו והוא הכוח לרצות, להציב יעדים, לבחור במשהו. כוח זה הוא חלק מההתפתחות הטבעית שלנו והוא המנוע המניע על כולו. כל מה שאנו עושים ביום יום הוא תוצאה של הרצון, והוא הוא המפתח להצלחה.

מספרים שבכל פעם שהיו מביאים למרן הרב שך זצ"ל ילד בכדי שיברך אותו בהצלחה בתורה ויראת שמים, היה הרב שך אומר לילד רק משפט אחד: "אם תרצה ללמוד – תהיה גדול בתורה". סוד ההצלחה אינו טמון בברכה, לא בכישרונות, לא בייחוס ולא בסביבה, אלא במידת הרצון. פתגם ידוע שגור בפי ההמון: "אין לך דבר העומד בפני רצון", מקור הפתגם מהזוה"ק (ח"ב קסב): "כל מילי דעלמא לא תליין אלא ברעותא", כלומר: כל הדברים שבעולם אינם תלויים אלא ברצון, מובן שיש כאלו שאומרים "אני רוצה" אבל הם לא באמת רוצים, ולכן לא ממש יגיעו למשהו...

למעשה: מהו רצון?

הרבי מקוצק זצ"ל הסביר: "רצון" פירושו – שלא תהיה שערה אחת בראש שלא תרצה!...

החפץ חיים בספרו שם עולם (ח"א פ"ט) מביא בשם הגר"א שמבאר את הפסוק "שש אנוכי על אמרתך כמוצא שלל רב" באופן מיוחד: אדם שמוצא אוצר גדול של אבנים טובות ומרגליות ורוצה לקחתם, לא ינוח ולא ישקוט עד שיאספם ויקבץ כל אבן טובה בכל מאמציו כוחותיו ולא יגיש עייפות כלל, דוד המלך ע"ה עסק בתורה כדרך המוצא שלל רב, בלא שום עייפות.

גם בהסרת האבן מעל פי הבאר, יעקב אבינו רצה בכל כוחו להיטיב עם בת משפחתו ועם יתר הרועים, וכוח

ניצוצות
מגזין הלב לכל המשפחה

מוקד המבצעים
למטטרפים חדשים:
02-623-1218

רבי נחמן יעניק לך וילידים שלך חוזק נפשי והעצמה...

בית הדין פועל במסגרת חוקי המדינה (חשבו"ח) ליישוב שנוכחים בפניו על פי דין חזקה שמתחילתו לטוב צדק מוציא תובע.

בית הדין חונק לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין.

במסגרת פיקוח נפש בין הדין בבנייתו נתיקין, נתיק שנינים, סדרות עיסית, נישואין בין אדם לחתן, הסכמי גירושין, היתר נעילה, עריכת צוואה ע"י הוללה והחוק (במשלום טמל).

בית הדין לממונות

"נחלי המשפט"

הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מו"ר ד"ר ראש ישיבת נחל גד)

← הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396 →

אני לא גנב! (?)

שהוא נתן לך ומדבר לשון הרע, לוקח את העיניים ומרים אותן במקום להשפיל, לוקח את האצבעות ומדפדף בשטויות במקום בדפי הגמרא – זה גזל!

...

אז כלונו מצויים להחזיר את הגזלה להשם, להשיב את מה שלקחנו ממנו. אבל איך? איך מחזירים את הגזלה שגזלנו מהשם? במיוחד אם פגמתי כל כך שהפגמים שלי הזיקו לכל עם ישראל, משהו כעין הכתוב שם בגמרא שהוא גזל גם את כנסת ישראל, איך מחזירים?

אז ככה... לנו אין ממש כוח לחזור בתשובה. את עיקר כח התשובה מקבלים רק מהצדיקים, שכל חייהם עסוקים בהחזרת עם ישראל בתשובה, על ידי הרבה תחבולות ובתוכם המשכת תורות עילאיות ממקומות גבוהים, שכל כוונתם באמירתם הוא כדי להחזיר את עם ישראל למוטב, הרי כך אמרו חכמינו ז"ל: לא המדרש עיקר אלא המעשה.

ולכן, מי שגזל את הרבים ואין לו דרך להחזיר את הגזלה – כתוב בגמרא שעליו לעשות צרכי רבים ובכך יתקן את עוונותיו ובעצם יחזיר את הכסף לגזל. אם כן, אם אתה חושב שהזקת את עם ישראל בחטאים, ואפילו אם רק אכלת בלי ברכה שעל זה הגמרא אומרת שזה נחשב שגזלת את כל ישראל, אתה צריך לעסוק בצרכי רבים, והכי חשוב בזה – לזכות את הרבים בתיקון רוחני נצחי, להפיץ את התורה שהצדיק אומר – הן באומר והן במעש ובממון, כי הרי התורה הזו שהצדיק אומר גורמת לכולנו לחזור בתשובה, אז ברור שזה ממש תיקון מיוחד בעבודת התשובה!

(עפ"י ליקוטי הלכות הל' גזילה הלכה ה)

סוף פרשתנו מדובר על משהו שממש לא מצוי במחזורתינו: הֲיָהּ כִּי יִחַטָּא וְאָשָׁם וְהָשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזַל.

בטח זה שייך רק לשכונות פשע וילדים עזובים שלא קיבלו חינוך, שהחליטו שיש לאנשים מדי הרבה כסף בעוד שלהם-עצמם אין כלום, והחליטו לתקן את העוול הזה, לפרוץ לבתים בחסות החשיכה ולסחוב קצת ממה שיש לבעלי הבית.

אולי גם לנו יוצא לקחת פעם ממה שלא שייך לנו, צריך להתחזק באמת שלא לקחת כלום בלי רשות, בזה נקיים את דברי הרמב"ן באיגרתו שכאשר נקום מן הספר [במקרה שלנו – החומש], נחפש באשר למדנו אם יש בו דבר אשר נוכל לקיימו...

...

אבל בואו נעמיק רגע.

ישנה גמרא ידועה, שכל האוכל בלא ברכה כאילו גזל להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל (ברכות לה, ב). לא התכוונתי לומר שקורה חלילה שאיננו מברכים. אבל מה התוכן בגמרא הזו? שהשם מעניק לנו שפע כדי לעבוד אותו, ואם אנו לוקחים משהו בלא רשות זו ממש גזלה.

עכשיו תגיד לי: כשאדם עושה עבירה, הוא לא לוקח מהעולם משהו שהשם לא מרשה? הוא לא לוקח את החיות שהשם מזרים בו בכל רגע ומשתמש בו לדברים אחרים שלא ברשות? ודאי שכן! אפילו אם אתה אוכל תפוח בהכשר הבר"ץ לאחר כל התרומות והמעשרות אתה נקרא גנב מאלוקים אם אינך מברך; קל וחומר אם אתה אוכל תפוח לא מעושר שגם אם תברך אלפי פעמים לה' הוא לא ייתן לך את הרשות לאכלו. ואתו הדבר כשאתה לוקח את לבך ומהרהר בו מה שה' לא מרשה, לוקח את השפתיים

בטח זה שייך רק לשכונות פשע וילדים עזובים שהחליטו שיש לאנשים מדי הרבה כסף בעוד שלהם-עצמם אין כלום, והחליטו לתקן את העוול הזה

לצעירי הצאן

ונפשי כעפר לכל תהיה

אני עם המתנה שלי, ואתי עם המתנה שלך...

יְסוּד הַעֲנוּוָה הֵיא לְדַעַת שְׂכָל מַה שְׁאָנוּ עוֹשִׂים - ה' מְזַכֵּה אֹתָנוּ לַעֲשׂוֹת. אָדָם שֶׁהוּא יוֹתֵר מְכַשֵּׁר מֵהַשָּׁנִי זֶה כְּמוֹ הָעוֹמֵד עַל בִּינָן גְּבוּה וְלָכֵן הוּא רוֹאֵה שֶׁהוּא יוֹתֵר גְּבוּה מֵהַשָּׁנִי, אָכֵל בְּאֵמַת מִצַּד עֲצָמוֹ אֵין שׁוֹם הַבְּדֵל בִּינֵיהֶם בְּגִבְהָ, פְּשׁוּם ה' שֶׁם אוֹתוֹ עַל בִּינָן...

מתוך מאמר ראש הישיבה

המתנה של המשיח

201 שנים לפטירת רבי בנימין וולף מזבאריז זצ"ל • שב"ק ג' ניסן תשפ"ג - ג' ניסן תקפ"ב

א עבר יום שלא הגיעו יהודים בוכים אל צדיקי הסביבה כשדמעתם על לחיים לתנות את הצרות שקרדו מסב להם.

קרדו, שאף אחד אינו זוכר את שמו היהודי, המקורי, הוא המלשין של האזור. נראה שאש בלתי פוסקת בוערת בליבו ודוחפת אותו תדיר למסור את אחיו-לשעבר לפקיד וראשי השלטון שהורסים את חייהם של הקרבן התורן.

משלא היתה ברירה החליטו הצדיקים להתעצם בתפילה ולבקש מהשם יתברך שיכרית את זכרו של קרדו מארץ החיים, כפי שנפסק בשולחן ערוך בדין מוסר ומלשין, אך הם הרגישו כי תפילותיהם נתקעו במסך אטום. משהו מפריע להם.

בירור רוחני מאחורי הפרגוד העלה כי המניעה מגיעה מהעיר זבאריז, והצדיקים הבינו הכל. בעיירה הנגזרת רבי וולף הצדיק שהיה ידוע באהבת-ישראל האדירה הבערת בקרבו עד כדי שהיה מכנה כל יהודי באשר הוא בשם "צדיק". נראה כי רבי וולף אינו מניח לתפילותיהם להזיק לאותו יהודי למרות שהוא רשע מרושע וחמור המותרים, וזה מקצת שבחו.

נתאספו הצדיקים והחליטו לנסוע אל רבי וולף לשכנעו שיזאל להסיר את הוונטו שהטיל על גזר הדין בנוגע לקרדו ואף יצטרף אליהם בתפילותיהם להעבירו מן הארץ.

• • •

משהעלו הצדיקים את בקשתם לפני רבי וולף פנה אליהם רבי וולף בשאלה: "נאמר בתהלים על מלך המשיח 'כָּל סִבְיָיו יוֹבֵלוּ וְיִבְלוּ שֵׁי לְמוֹנָאֵי'. איזה מין שי יוכלו האומות להביא למלך המשיח?"

הצדיקים שתקו, ורבי וולף החל לתאר:

מוכר האריגים יושב בחנותו כשיהודים בוחנים את הסחורה, ולפתע הם שומעים קולות מן החוץ. אחד הקונים שעמד בקופה והתכוון לשלם שמע את הקולות המשונים ויצא לברר מה קורה.

בחוץ הוא רואה המוני יהודים אנשים נשים וטף אצים רצים, וכשהוא מנסה לברר על מה המהומה נענה כי המשיח הגיע וכלם רצים לבתי הכנסיות ללמוד, להתפלל, לחזור בתשובה ולעשות מצוות, כי זה מה שבאמת חשוב.

הקונה נסחף להתלהבות ורץ עם כולם לבית הכנסת כשהמוכר ממתיך בתהייה לקונה שנעלם, ולפתע קול שופר עז מנסר ומחריש את האזניים. לשמע השופר גם המוכר לא מסוגל להישאר ויצא החוצה אל ההמון, שם הוא נסחף עמם ורץ אל בית הכנסת.

כך בבתי הכנסיות שבכל העולם, היהודים חוזרים בתשובה מעומק הלב ושופכים את נפשם בבכיות ובתחנונים, עד שמגיע ענן ונוטל ירושלימה מספר יחיד סגולה שזכו לתשובה שלמה.

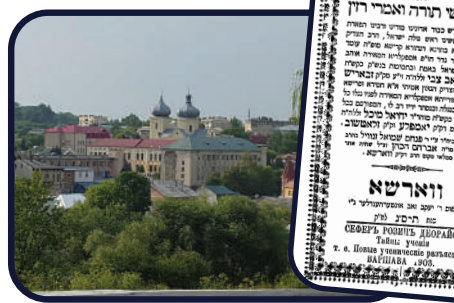
היהודים הנשארים מגבירים את בכיותיהם וזועקים מעומק ליבם לבוראם, ומיד מגיע הענן ונוטל עוד מספר יהודים שעתה זכו לחזור בתשובה שלמה, וכך עד שכל בתי הכנסיות מתרוקנים וכולם מגיעים לירושלים ולבית המקדש השלישי שירד מן השמים.

באותה עת מתכנסים ראשי האומות אובדי עצות. הם מבינים שסוף העולם הגיע, ולבם נמש מיראה שמה עיניהם מלך משיח על כל הצרות הקשות שהסבו לעם הנבחר בימי הגלות, ומשכך מחליטים לשחד אותו במתנה אדירה

ומפוארת. איזו מתנה? אולי אניות עמוסות זהב? אולי חבל ארץ מוריק ליישוב עם ישראל מחדש?

עמד שם חכם ומילא פיו שחוק: "כל זהבנו ואדמותינו שלו הם, יכול הוא להשמידנו בהבל פיו. המתנה היחידה ששזה בעינינו באמת – הוא יהודי, יהודי אמיתי."

הולכים האומות ומחפשים יהודי, אך כולם מזמן בירושלים, שמחים בבניין בית המקדש וששים בעבודתו! עד שהם נזכרים בקרדו... קרדו! ליבו לב אבן ועופרת ועטוף ברבבות קליפות טומאה. הוא נשאר כאן וכלל לא ניסה ללכת לירושלים...

אהבה בלי קץ, שעה ספרו של רבי וולף ומראה העיר זבאריז כיום

נוטלים ראשי האומות את קרדו במרכבה מפוארת וממהבת, מניחים על ראשו כתר והולכים ירושלימה להביא את המתנה למלך המשיח.

בהגיעם שמה אומרים הם במגומם כי באו להביא מתנה למשיח, וכל הצדיקים ממלאים פיהם שחוק... "מה מתנה תוכלו להביא למשיח?"

המשיח מתעניין מהי המתנה, וכשהם אומרים לו שהם הביאו יהודי אומר מלך המשיח: "הו, כזו מתנה אני אוהב, זו מתנה בה אני חפץ, כי היהודי הגרוע ביותר מיוחס הוא וחשוב מכלו!"

"נו" סיים רבי וולף את סיפורו לצדיקים, "ואתם רוצים שאני אקבל את קרדו, המתנה החביבה של מלך המשיח?"

(מקור: הרב מסטרטפוב בשם אביו הרב משינאווא בעל "דברי יחזקאל", "דביה"ק משינאווא" ח"ב)

רבי בנימין זאב מזבאריז זצ"ל

נולד: לאביו רבי יחיאל מיכל, המגיד מזלאטשוב. היה הבן השלישי מבין חמשת בניו, ואביו אמר שהוא מכוון כנגד ספר "ויקרא".

מרבוביות: רבי אלימלך מליז'ענסק, ה"חזוה" מלובלין. **מתלמידיו:** בעל "לבושי שרד" ו"עריב נחל", מוהרצ"א מזדיטשוב, בעל "בני יששכר" מדינוב, רבי נפתלי מרופשיץ.

הנהגה: היה מיוחד בענוותנותו, וכן ברחמיו על כל בריה שברא ה' בעולמו.

פעם שלח את סופרו האישי רבי שניאור לבדוק אם כבר עלה השחר, והסופר השיב: "כבר עברו הרבה שעות, כבר חייב שיהיה יום". התרגש רבי וולף: "מה זאת אומרת 'מחויב שיהיה יום'?! אם השם יצווה על השמש לצאת היא תצא, ואם לאו הרי היא לא תצא!"

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו כעשוי חדר במלון שמאחורי הצינור!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקוה מטאר

ארוחת כיד המלך

הכי קרוב לצינור

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

ב

הגיע רבי יואל מסאטמר לארצות הברית היה עליו להוכיח שליטה בשפה האנגלית. לשם כך היה עליו להיפגש עם שופט שיטאל מספר שאלות ועליו להשיב כהוגן.

המקורבים לימדו אותו את השאלות והתשובות באנגלית, והשופט, שהיה יהודי, נכנס אל מעונו הזמני של רבי יואל, שאל אותו את השאלות כפי הפרוטוקול ורבי יואל השיב כהלכה.

לאחר גמר המבחן החל השופט לשוחח עם רבי יואל בידיש, וגילה אדם מורם מעם שאף מתמצא היטב בכל העניינים המדיניים בהם מעורבת ארצות הברית.

הציע השופט ביראת כבוד: "הרי יש לכם ראש יוצא מן הכלל; אני מציע שתקדישו בכל יום כשעה ללימוד האנגלית ותוך זמן קצר תרכשו ידיעה מושלמת בשפה!"

ענה רבי יואל'יש: "ודאי, ודאי, אני רוצה ללמוד את השפה, אך אני רוצה לעשות זאת לפי הסדר", והמשיך בהצביעו על הארון העמוס בספרים שמאחוריו: "תחילה עלי לסיים את הספרים הללו, שמיוסדים על התורה שניתנה לפני ייסוד האנגלית, ולאחר מכן אוכל לפנות זמן ללימוד אנגלית..."

...

מקרה מעניין נוסף קרה כשהסופר והעיתונאי מנחם ברש נכנס אל הקודש, והגבאי ר' יוסף אשכנזי אמר

זהו 'סופר'. שאל רבי יואל בבדיחותא: "הוא 'סופר', האם הוא גם 'מונה'?"

ברש הבין שכונת הרבי לשאול אם הוא מרוויח כסף רב מעבודתו ומונה שטרות ומטבעות, ומיהר להשיב בשלילה.

רבי יואל הסביר: "התכונותי מלשון 'הונאת דברים', האם הוא 'מונה את ישראל' ומצערם בכתיבתו בעיתון?"

הגבאי ר' יוסף מיהר לענות שההפך הוא הנכון, והוא כותב בעיתונות הישראלית מאמרי שבח ותהילה לרבי יואל מסאטמר.

ענה הרבי: "אם כן – הרי הוא ודאי 'מונה את ישראל', הוא מאוד מצער את הישראלים שכואב להם כשכותבים עלי דברים טובים..."

כל העת תירגם הגבאי לעיתונאי ברש את דברי הרבי מידיש לעברית, והרבי שמ לב שהוא אומר זאת בטון גבוה במיוחד. מששאל את הגבאי לפרש הדבר, נענה כי ברש הוא כבד שמיעה ולכן יש לצעוק באוזניו בכדי שישמע.

נענה רבי יואל: "כעת אני מבין איך הוא העז לכתוב בשבחי; הוא פשוט אינו שומע את מה שמצוים עליו..."

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

הנחת תפילין ב-2000 ש"ח

שאיטי התחננה שאקח איתי היום.

"פניתי אליו ושאלתי אותו אם יסכים להניח תפילין. הוא, שהיה עסוק כל הזמן במצלמתו, מצלם וידאו ללא הפסקה, העיף בי מבט וסירב. ניסיתי שוב והוא סירב. פניתי אליו ואמרתי לו: 'זוכר את הבקשה שלך לצלם פורטרטים אצלי? הנה ההצעה שלי: תניח תפילין והפורטרט שלך עליי, בחינם'."

זו שליחות בעיני! הצלם קובי קלמנוביץ

אני תמיד עושה שיחות הכנה עם המצלמים שלי, מספר הצלם האגדי קובי קלמנוביץ. "יום אחד נשלחתי לצלם אישיות מסוימת, והחלטתי לצלם אותו במקום מגוריו, 'כיסופים'. הגענו, ומצילום של שעה, הסתובבנו שם כל היום, כשבכל נקודה הוא מספר לי מה היה כאן ומה שם וכן הלאה.

"הוא הסתכל לראות אם אני רציני שאני מוותר ככה על הכסף, וכשראה את הרצינות בפניי מיהר להפשיל שרוול ולהניח תפילין, כשאני ממשיך לצלם אותו בידאו מהמצלמה שלו. בדרך חזר לא שוחחנו על כך, אבל עד היום הוא לא בא לבקש את הצילום שאני חייב לו... זו שליחות בעיני, אתה מבין?"

(מגזין 'ניצוץ' ניסח תשע"ח)

"במהלך היום הוא ביקש להצטלם פורטרט אומנותי. אמרתי לו שזה עולה סכום יקר של 2,000 ש"ח וזה גם צריך להיות בסטודיו שלי, אבל הוא מאד רצה ולכן הסכים. לאחר הסיום התחלתי לצלם אותו סט התמונות, עד שאת התמונה האחרונה שנותרה לצילום הבנתי שלא אספיק, כי השמש שוקעת במהירות. מיהרתי לרוץ להתפלל מנחה לפני שקיעה, ואז נזכרתי בתפילין ברכב,

פתגם השבוע

הרבה נערים נשרו לצערנו לגמרי מן הדת, בגלל שחנכו אותם בבתי חינוך ממוצעים (חזון איש)

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת שילר
להצלחת משפחת שרון
להצלחת משפחת אוקן

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

הצלת המערות הנסתרות שברומא

שבקברים וסגירת הקברים. "זה ארך שנים של פעילות ללא הפסקה לשכנע את האיטלקים כי מדובר באינטרס משותף שכל הצדדים ייצאו נשכרים ממנו, ובראש ובראשונה הנפטרים שוכני המערות, אנשי הקהילה היהודית המפוארת של רומא בתקופה שלאחר חורבן הבית. שנים של אינספור פגישות ברומא, פעילות דיפלומטית ענפה, מעורבות של שגרירים ממדינות אירופאיות ועוד.

"החלטנו לנסות לשלב במאמצים אנשי מקצוע בתחום שימור עתיקות, לאחר סיום פרויקט מאוד דומה ובאופן מוצלח במערות הקבורה בבית שערים כשלפרויקט זה היו אלמנטים זהים מאוד למה שביקשנו לעשות ברומא. הקמנו צוות עבודה משותף על מנת לקדם את הפרויקט ברומא, שכלל את הרב הראשי של רומא הרב דיסני יחד עם מומחה השימור מר אמיר ג'אנח".

פעלו בכל האמצעים להצלת הקברים. אחד מהארכאים בפעולה במערה

ה קרה אחרי מאמצים רבים ובחלוף שנים של ניסיונות שכנוע: ממשלת רומא אישרה את הפרויקט הענק להצלת מערות הקבורה הענקיות השכונות מתחת לאדמת טורלוניה שברומא, שם קבורים אלפי יהודים שנהרגו בתקופה שאחרי חורבן הבית, ובכך נצלו מחילול אלפי שקים שכבר עמדו להתפנות ממערות הקבורה ולהעלם לעד.

מקום בלתי ידוע

בימים אלו הסתיים פרויקט ענק של שימור אחד האתרים היהודיים החשובים והבלתי ידועים ברומא. מדובר בפרויקט שיקום הקטקומבות היהודיות ביולה טורלוניה שברומא, מערות קבורה יהודיות שנבנו על פי המחקרים לפני כאלפיים עד 1,500 שנה, ובהן נטמנו אלפי יהודים.

במערות הקבורה יש עיטורי קיר יהודיים מובהקים כגון שמות, מנורה, שופר, רימונים, אתרוגים, תיאורים של ספר תורה וארון הקודש. זהו למעשה ענק מתחם קבורה ענק שאורכו המצטבר 1.2 ק"מ, ובו נטמנו כ-3,800 איש.

מי שנטל על עצמו את הפרויקט האדיר הזה הם קבוצת אברכים מהעיר בית שמש העוסקים בנושא. המאמצים עבור הצלת המקום החלו בשנת תשס"ד, כשנודע באקראי על קיום הקטקומבות היהודיות ועל התכניות של רשות העתיקות האיטלקית להכשיר את המקום לביקורי קהל. החשש מחילול המת גבר תוך כדי עבודות השיקום, השימור והתחזוקה.

לאחר ביקור ראשון במקום בתיאום עם הרשויות התאמתו החששות. כי כ-4000 שקי בד היו כבר מוכנים לפינוי וחילול הנפטרים, לאחר פעילות דיפלומטית אינטנסיבית בשת"פ עם הרה"ר של רומא הרב דיסני, הצליחו עסקנים בשיתוף הרב חזקיה קלמנוביץ, מומחה קבורה עולמי מ"אתרא קדישא", למנוע את החרפה.

שכנוע ללא הפסקה

אחד מאותם מתנדבים סיפר על העבודות: "ראשית רצינו לעצור את תחילת העבודות במתכונת המתוכננת. באותו סיור ראינו את מצבם האומלל של הנפטרים, גדולי האומה, גולי ירושלים, כ-4000 קברים שרובם המוחלט עמדו פתוחים והשולדים היו חשופים. התחלנו בפעילות אינטנסיבית מול רשות העתיקות האיטלקית ומשרד התרבות האיטלקי, בכדי להתניע תהליך של איסוף אדמת הקברים שהיו מפוזרים על קרקעית המעברים, קבורתם מחדש, כיסוי העצמות

הפרויקט הסתיים בהצלחה

הארכאים טסו בטיסות שבועיות בתחילת וסוף כל שבוע למשך כחצי שנה, שכרו בית ללינה ולשהות במשך כל תקופת הפרויקט. "הפרויקט שלנו" סיפרו בארגון, "היה לטפל בקבורה ובאתר באופן מקצועי מבחינה שימורית, ארכיאולוגית, אדריכלית והנדסית, וגם לקיים את ההלכות הנוגעות לנפטרים, מבחינת כבוד המת.

"נדרשנו ואנו עדיין נדרשים לפעול מול הרשויות באיטליה, ואמרנו לעמיתים המקומיים שאלה הסבים והסבתות שלנו. זה ריגש אותם מאוד", הוסיפו בארגון.

למעשה רק כעת הגיע הפרויקט לסימונו בגיבו הממשלה האיטלקית, כשבחלוף סדרת פעילות מורחבת שהחלה מאיסוף אדמת הקברים מהמעברים על ידי צוות מומחי הלכה של 20 אברכים מומחים מהארץ וממספר מדינות באירופה ועד שימור מדויק של כל קבר וקבר, כשכעת המערות הקדושות פתוחות לציבור המבקרים ללא כל חשש.

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטון שליט"א
אצלכם בבית

